

Den litauiske Udenrigsminister *Volde-
maras* fremsatte Tanken om en Neutrali-
sering af de baltiske Stater. Panamas
Delegerede *Morales* gav i det 11. Plenar-
møde en indgaaende Redegørelse for Pana-
mas folkeretlige Stilling og særlig dets
Forhold overfor de nordamerikanske For-
enede Stater. Han stod paa det Stand-
punkt, at det var en Pligt for Panamas
Befolkning at sikre alle Lande den frie og
lige Benyttelse af Kanalen. Hvad Folke-
forbundet angik, hævdede Hr. *Morales*, at
det var en Fejltagelse at tro, at der bestod
nogen samlet amerikansk Interesse eller
amerikansk Aand blandt Staterne i Amerika
i Modsætning til deres Tilknnytning til de
europæiske Stater. Eksempelvis var det en
Kendsgerning, at der mellem Argentina og
Guatemala bestod langt mindre fælles Inter-
esser end mellem Argentina og England
eller mellem Guatemala og Tyskland. Folke-
forbundets Opgave kunde forøvrigt ikke
bestaa i at tilvejebringe Overensstemmelse
mellem Interesser, som allerede i sig selv
var overensstemmende, men tværtimod i at
udligne modstaaende Interesser. Den Dele-
gerede omtalte sluttelig Traktaten mellem
de Forenede Stater og Panama af 28. Juli
1926, der dog ikke helt havde tilvejebragt
en Løsning af Stridsspørgsmaalet om Høj-
hedsretten over Kanalzonen. Naar denne
Traktats Art. 11 forpligter Panama til at
samarbejde med de Forenede Stater til
Beskyttelse af Kanalen og til i denne An-
ledning at betragte sig som værende i Krigs-
tilstand i enhver Konflikt, hvor de Forenede
Stater er krigsførende, var dette efter den
Delegeredes Opfattelse ikke i Strid med
Forbundspagten.

Den græske Delegerede *Politis*, som
under Plenarmøderne nærmest havde ud-
talt sig mod det nederlandske Forslag om
en Genoptagelse af Behandlingen af Genève-
Protokollens Grundsætninger, gjorde i 3.
Udvalg nærmere Rede for sin Tankegang.
Den nederlandske Delegation havde udtalt
sig for de Bestræbelser, som fra forskellige
Sider er fremkommet og gaar ud paa i det
hele taget at erklære al Krig — ikke blot

Angrebskrig som i det polske Forslag —
for lovløs. Den græske Delegerede kunde
give denne Tanke sin Tilslutning. Hvis det
lykkedes at faa vedtaget det hertil sigtende
Traktatforslag mellem Frankrig og de For-
enede Stater, vilde dette faa en stor moralsk
Betydning ogsaa for de andre Landes Ved-
kommende. I de Forenede Stater udviklede
sig i denne Forbindelse den Opfattelse, at
de neutrale skulde bestræbe sig for ved
Udøvelsen af deres Rettigheder ikke at lægge
Hindringer i Vejen for Gennemførelsen af
en offentlig Erklæring, der fastslaar Af-
skaffelsen af Angrebskrig. Vil den neutrale
ikke tage Del i Forfølgningen af Angriberen,
skal den i det mindste afholde sig fra at
yde ham nogen Bistand, direkte eller in-
direkte, f. Eks. i Form af Levnedsmidler.
Man burde søge at faa tilvejebragt en Af-
tale mellem alle Stater, der ønsker at sikre
Freden, for at ændre Neutralitetsbegrebet i
denne Retning. Der peges her paa et
Spørgsmaal, som bør følges med Opmærk-
somhed af de Lande, som baserer deres
ydre Politik paa den videst mulige Gen-
nemførelse af Neutralitetstanken.

Om Forhandlingerne i Plenarmøderne
kan det ogsaa iøvrigt siges, at de i det hele
drejede sig om Spørgsmaal af aktuel politisk
Betydning. Tilstedeværelsen af de mange
fremragende Statsmænd, derunder Uden-
rigsministrene fra et stort Antal Lande,
sætter i sig selv Forsamlingens aarlige
Møder i den politiske Interesses Midtpunkt,
og det tør uden Overdrivelse siges, at
Folkeforbundet er blevet en Faktor, som der
i stadig stigende Grad maa regnes med i
storpoltiske Forhandlinger og i kritiske
Situationer. Om de Fremskridt, der er gjort
paa de enkelte Punkter under den 8. For-
samling, og om Forhandlingerne i Udvalgene
henvises til de nedenstaaende Fremstillinger,
som er udarbejdet af de danske Delegerede,
som har taget Del i det paagældende Arbejde.
Som Bilag til denne Beretning er foruden:

1. de af Forsamlingen vedtagne Beslut-
ninger og Ønskemaal,

til Orientering med Hensyn til forskellige